

24287

CLAN MEDUNARODNE ORGANIZACIJE — FIBEP
pres-klipping • press-clipping

(Osnovano 1952. godine)

JUGOSLOVENSKA NOVINSKA
 AGENCIJA DOKUMENTACIJE
 NOVINSKO IZDAVAČKO PREDUZEĆE
 PRESS PUBLISHING ENTERPRISE

Beograd — Knez Mihajlova 2/IX — Pošt. fah — P. O. Box 95,
 Tel. 621-578 — Ziro račun — Current Account: 60801-601-3289.

Isečak iz lista
 Newspaper cutting

НАРОДНЕ НОВИНЕ

НИШ

12. VII. 1978, 4725/4

Међу сликарима у Сићевачкој колонији

БОЈЕ КОЈЕ ЖИВОТ ЗНАЧЕ

● УМЕТНИЧКО БЛАГО У
 НИШКОМ СЕЛУ ● КАКО
 НАБАВИТИ СЛИКЕ ОСНИ-
 ВАЧА КОЛОНИЈЕ НАДЕ-
 ЖДЕ ПЕТРОВИЋ И ИВАНА
 ГРОХАРА ● РАЗГОВОРИ О
 ВИЋЕЊИМА КАМЕНА И
 ПРОСТОРА ● БЛОКОВИ СЕ
 ПУНЕ ЦРТЕЖИМА, СКИ-
 ЦАМА, СТУДИЈАМА

Мало је села у нашој земљи у којима се скрива такво богатство, уметничко благо, са којим не могу да се похвале ни градови. Село Сићево крај Ниша може — изузетном галеријом формираном у току петнаест година одржавања прве ликовне колоније у нашој земљи, настале жељом и заслугом знамените сликарке Надежде Петровић још 1905 а обновљене 1963. године.

вали сликари и песници, пејзаж који је подстицао и надањивао. О том стваралачком чину сведоче слике, графике и скулптуре у сићевачкој галерији, на чијем улазу стоје плоче које сведоче да се овде, пре равно 73 године, почело да слика. Сада су у галерији дела Стојана Ђбелића, Воје Татара, Марија Маскарелија, Милића Станковића, Леонида Шејке, Милене Шотре, Миливоја Николајевића, Младена Србиновића, Бранка Миљуша. Наводимо по сећању, јер тешко је исписати сва имена врских мајстора који су радили у Колонији током педесет година од њеног обнављања.

Сликар Мома Марковић, који у колонији ових дана неуморно ствара — цртеже, скице, карикатуре, радо би међу овим вредним делима видео и платна оснивача Колоније Надежде Петровић, Ивана Грохора и других који су,

у хладу липа, које овде високо у брдима цветају тек сада, сликари у предвечерје седе окупљени око шаховске табле. Време шетње улицама и врлетним стазама Сићева у потрази за правим мотивима је прошло. Блокови са скицама и цртежима су одложени до сутрашњег дана када ће поново склад линија и боја почети да преноси део ових простора који нуде, како нам сликари рекоше, „пун садржај”, оно што ће кроз њихова дела зрачити и месецима касније, када ће, можда, бити, задубљени у друге мотиве и пејзаже.

Вече је време када сликари разговарају о својим вићењима камена и простора који их окружују, о стваралачком чину, универзалном језику којим треба да искажу оно што су овде у току шест дана доживели.

— Наце колоније су добро дошле, јер је то једна од ретких прилика да се уметници упознају, виђају и друже. Овде у Сићеву поново се потврђује да су разговори могући и неопходни — кажу

нам овогодишњи гости истичући да им је позив да раде у најстаријој ликовној колонији у нашој земљи признање и част.

Сићево полако тоне у ноћ. Време је када, пре починка, сликари дуго разговарају о свету линија и боја, смислу стварања, својим преокупацијама, размењују утиске. У њима се поново зачињу и трају ови простори од Сићевачке клисуре до башта и винограда Сићева. Сада је то посебан доживљај који тражи да буде изражен бојама. Мало је, међутим, времена да се све исказе на хартији и платну. Своја вићења и доживљаје каменних литица, питомине зелених пашњака, златну боју жита које зри, они ће дуго носити у себи да би у тишини атељеа све то добило пуни склад.

Шта је овог јула доживело девет сликара радећи у Сићевачкој колонији моћићемо да видимо у октобру на изложби у нишкој Тврђави која, већ по традицији, представља све највредније што остваре сликари у Сићеву. Д. Миленковић

Изложба

Познати сликар Мома Марковић у Сићеву неуморно ствара. Већ је направио низ карикатура, портрета, скица, цртежа. Ових дана тако ће у Колонији моћи да се отвори изложба онога што је остварио у току седам дана боравка у Сићеву.

У недавно адаптираном здању старе школе сада су јединствена галерија и нови чланови Уметничке колоније у Сићеву: Миодраг Бојић из Београда, Зденка Голоб из Љубљане, Мома Марковић из Београда, Халмија Ђатовић из Приштине, Војислав Тодорић из Београда, Рубенс Корубин из Скопља, Александар Цветковић из Београда, Драган Костић и Миролjub Алексић из Ниша, чија ће највреднија нова дела допунити изузетну збирку.

Високо горе у брдима, у самом камену, открива се јединствен пејзаж села Сићева који су откри-

давне 1905. године, откривајући ове узбудљиве сићевачке пределе, пожелели да овде стварају и тако основали прву ликовну колонију у нашој земљи. Сићевачка галерија је богата, али на жалост дела ових мајстора кичице нема. Како их набавити и донети у колонију? Остало је питање на које одговор треба да да град Ниш у који су тако заљубљенички долазили сликари да би ту, на самом његовом домаку, разапели платна на којима ће живим потезима киста преносити свој доживљај ове сурове и лепе, камене али родне и присне пејзаже.

